

Thương Tiếc Mẹ

*Từ xa nghe tin Mẹ,
Vừa từ già cuộc đời,
Con nghẹn ngào, nuốt lệ,
Thắm thía nghĩa mô cô.*

*Mẹ ơi, con chưa khôn,
Vẫn như ngày còn bé,
Ngu ngơ lẩn dại khờ,
Giữa cuộc đời dâu bể.*

*Mẹ hy sinh vô kể,
Dìu con suốt con đường,
Mong đời con êm ả,
Còn hạnh phúc nào hơn.*

*Con hối hả cuộc chơi,
Bon chen trong vội vã,
Càng nhanh chóng đến nơi,
Sinh tử chu kỳ nói.*

*Đến khi con giác ngộ,
Thì Mẹ sắp đến rồi,
Thôi từ nay giải thoát,
Điểm cuối của cuộc đời!*

*“Dành nước mắt cho thân”
Mẹ dặn: “Con đừng khóc
Đi nốt quãng đường trần,
Một mình, gắng tiếp tục.”*

*Con xin vâng lời Mẹ,
Nhưng lệ vẫn tuôn rơi,
Chú tâm vào kinh Phật,
Dìm tiếng nấc nghẹn lời.*

*Cầu cho Mẹ vãng sinh,
Hương linh được chuyển kiếp,
Về cõi Phật an bình,
Vô sinh và vô diệt.*

Nam Mô A Di Đà Phật!

Nguyễn Phương Thúy
September 30, 2005